Ludwig Mies van der Rohe, urodził się 27 marca 1886 w Akwizgranie

Pewien architekt z Akwizgranu,
syn mistrza murarskiego stanu,
w betonie tworzył,
stali dołożył,
sam ojciec budowniczych klanu.

(ebs)

Ludwig Mies van der Rohe, właśc. Maria Ludwig Michael Mies urodził się w Akwizgranie, Aachen, mieście niemieckim położonym na granicy z Belgia i Holandią, modernistyczny architekt niemiecki, działający również w Stanach Zjednoczonych, czołowy przedstawiciel stylu międzynarodowego obok Szwajcara Le Corbusiera.

Był najmłodszym synem akwizgrańskiego kamieniarza i mistrza budowlanego, Michaela Miesa (1851-1927) oraz jego żony Amalie z domu Rohe (1843-1928). Jako dziecko pracował w rodzinnej pracowni ojca, od 1899 ucząc się w szkole rzemiosła zawodu murarza (praktykował w firmie budowlano-dekoracyjnej przerysowując ornamenty), a w 1904 praktykował w biurze architektonicznym. W 1905 wstąpił do pracowni Brunona Paula w Berlinie, a w 1908 został przyjęty do biura Petera Behrensa i pozostał w nim do 1912.

Od około 1922 do drugiej połowy lat 30. (emigracja z Niemiec) architekt używał formy Miës van der Rohe, potem zaś opuścił dyftong i pisał swe nazwisko jako Mies van der Rohe. *Mies* oznacza w jęz. niemieckim "nędza", rozszerzył więc swoje nazwisko o panieńskie nazwisko matki *Rohe* i przekształcił tak, aby brzmiało z niderlandzka.

Pod wpływem Behrensa Mies wypracował styl łączący zaawansowane możliwości techniczne z klasycyzmem w duchu Karla Friedricha Schinkla. Pewien wpływ wywarły na niego również przekonania artystyczne rosyjskich konstruktywistów oraz holenderskiej grupy *De Stijl*.

Przełomem w karierze Miesa było opublikowanie szkiców wieżowca na trójkątnej działce przy Friedrichstraße w Berlinie. Kolejne publikowane radykalnie modernistyczne projekty, w tym betonowego biurowca oraz ceglanej i betonowej willi, choć niezrealizowane, przez dłuższy czas ustalały standardy nowoczesnego projektowania.

Od 1923 Mies współpracował przy wydawaniu pisma "G" (skrót od niem. "Gestaltung"). Jako dyrektor artystyczny *Werkbundu* zorganizował wystawę tej grupy w osiedlu Weißenhof w Stuttgarcie, a w latach 1930-32 był dyrektorem *Bauhausu*. Poza tym zaprojektował kilkanaście domów prywatnych. W 1927 zaprojektował równolegle ze Stamem i Breuerem krzesło zawieszone, zaś w dwa lata później tzw. krzesło barcelońskie.

Od połowy lat 20. Mies rozpoczął współpracę z projektantką form przemysłowych i wnętrz Lilly Reich, która stała się również jego partnerką życiową (w 1913 poślubił Adę Bruhn, z którą miał trzy córki, a od 1926 do jej śmierci w 1951 pozostawał w separacji).

W roku 1937, widząc brak zainteresowania swoją architekturą w Niemczech pod rządami nazistów wyjechał do Stanów Zjednoczonych, zamieszkał w Chicago, gdzie zaproponowano mu stanowisko kierownika Szkoły Architektury w *Armour School of Technology* (późniejszego *Illinois Institute of Technology - IIT*). Zgodził się objąć to stanowisko pod warunkiem całkowitej swobody w projektowaniu campusu uczelni. Powstały tam niektóre z jego najsłynniejszych budynków, włączając w to *Crown Hall*, siedzibę Szkoły Architektury IIT.

Współpracował z reaktywowanym tam *Bauhausem*. W Ameryce Mies zamieszkał w Chicago, gdzie zaproponowano

mu stanowisko kierownika Szkoły Architektury w Armour School of Technology (późniejszego Illinois Institute of Technology – IIT). Zgodził się objąć to stanowisko pod warunkiem całkowitej swobody w projektowaniu campusu uczelni. Powstały tam niektóre z jego najsłynniejszych budynków, włączając w to Crown Hall, siedzibę Szkoły Architektury IIT.

W 1944 Mies przyjął amerykańskie obywatelstwo. W 1963 prezydent Kennedy uhonorował go Medalem Wolności.

Zmarł 17 sierpnia 1969 roku w Chicagowskim *Wesley Memorial Hospital*, przeżywszy 83 lata. Pozostawił dwie córki, pięciu wnuków i sześciu prawnuków.

https://www.youtube.com/watch?v=8M3p9iKITaA

Mies jest znany z aforyzmów "*mniej znaczy więcej*", a także "*Bóg leży w szczegółach*" (parafrazy "*diabeł leży w szczegółach*"), w których zawarł swoje najważniejsze poglądy na architekturę. Stał się ojcem duchowym architektury minimalizmu i brutalizmu. Dążył do stworzenia neutralnej przestrzeni za pomocą architektury opierającej się na uczciwości wobec materiału i strukturalnej jedności. W ciągu ostatnich dwunastu lat życia Mies doszedł do wizji monumentalnej architektury "skóry i szkieletu". Jego późne dzieła stanowią znakomite podsumowanie życia poświęconemu idei uniwersalnej, wyrafinowanej w swej prostocie architektury.

(wg Wiki)

https://www.youtube.com/watch?v=oaMbSUGnLRw

"*Architektura to nie plac zabaw dla dzieci, czy starszych. Architektura to prawdziwe pole zmagań ducha.*" *(Mies van der Rohe o kompozycji architektonicznej)*

"Mies van der Rohe i jego szklane domy", wyczerpujący artykuł z licznymi ilustracjami autora podpisującego się "wolf" na stronie www.bryla.pl

zdj. z ciekawej strony fotografa Ty Cole'a